NIJMEEGSE ASFALTFABRIEK ILLEGAAL

In augustus 2018 legde de Nijmeegse omgevingsdienst ODRN de asfaltfabriek van Dura Vermeer/APN een emissiemeetverplichting op voor o.a. koolwaterstoffen. Deze verplichting stond volgens de ODRN in een in november 2016 verleende vergunning. APN schreef terug dat dat een tijdelijke vergunning was die maar tot eind december 2016 geldig was, en dat er bovendien geen meetverplichting voor koolwaterstoffen in stond. De ODRN, milieucontroleur en -handhaver, had dat kennelijk niet in de gaten. De vigerende milieuvergunning was, aldus APN aan de ODRN, die van 2002, zwaar verouderd en volstrekt ontoereikend.

Het bedrijf diende in 2012 een aanvraag voor een nieuwe milieuvergunning in, maar zag daar later vanaf vanwege "de zeer actieve milieu- en bewonersgroepen". De gemeente Nijmegen, bevoegd gezag sinds 2010, heeft verder ook niets gedaan om tot actualisatie te komen.

Gevolg: allesbehalve actuele voorschriften voor bijv. PAK's. Dat is onlangs weer gebleken. Als uit monsters blijkt dat het ingangsmateriaal (o.a. gebruikt asfalt) voldoet aan de acceptatievoorwaarden voor PAK's hoeft er aan de schoorsteen niet gemeten te worden. Toen in 2008 het percentage gebruikt asfalt van 50% naar 70% ging werd er ook niet bij de schoorsteen gemeten. En ook niet toen in 2016 het Activiteitenbesluit van kracht werd met strengere eisen t.a.v. PAK's. Maar er werd door de ODRN ook niet gecontroleerd op naleving van de acceptatievoorwaarden, zo blijkt uit de recent openbaar gemaakte controlerapporten (vanaf 2011). De ODRN nam klakkeloos aan dat het wel goed zat. Inmiddels weten we dat het helemaal niet goed zat. De schoorsteen blijkt 17 maal meer PAK's uit te stoten dan toegestaan.

Ook voor wat betreft het verzoek van APN om meer benzeen uit te stoten deed de ODRN niets. Er werd niet gevraagd naar een emissierapport en er werd ook door de ODRN zelf niet gemeten. De opgevraagde correspondentie over deze zaak (Wob-verzoek) bleek "niet meer aanwezig vanwege vertrek van de behandelend ambtenaar". Het ontbreekt de ODRN dus ook aan een adequate archivering van relevante documenten.

De ODRN schiet dus schromelijk tekort in de uitvoering van haar taken. Men zit te dicht tegen het bedrijfsbelang aan. Onduidelijk is hoe het is gesteld in andere gemeentes waar de ODRN ook voor werkt.

Maar voor de bewoners van Nijmegen gloort er hoop. Want de vergunning uit 2002 blijkt maximaal 10 jaar geldig te zijn. De Raad van State verwoordde dat nog eens in september 2003: "Bij besluit van 2 juli 2002 heeft verweerder (prov) aan vergunninghoudster (Dura Vermeer/APN) een revisievergunning verleend voor het produceren van asfalt (.....) voor een periode van tien jaar". De asfaltfabriek draait dus vanaf 2012 zonder vergunning, zonder enig voorschrift, dus illegaal. Op een illegaal werkend bedrijf is toezicht en handhaving niet uitvoerbaar want er is geen vergunde activiteit waar de toezichthouder/handhaver op terug kan vallen.

Nu er geen wettelijke basis meer is om de asfaltcentrale in bedrijf te houden en het nog maar de vraag is of een gedoogvergunning verleend zal worden in afwachting van een nieuwe revisievergunning, als die er al komt (kan jaren duren), is er maar één optie: het bedrijf moet de productie per direct stilleggen. Leveringsproblemen zal dat niet opleveren want er is, zo stelt de asfaltbranche zelf, een overcapaciteit.

Dankzij het al jaren in gebreke blijven van zowel de gemeente als het bedrijf kunnen de bewoners eindelijk krijgen waar ze al zo lang om vragen: een asfaltcentrale die niet meer stinkt, geen schadelijke stoffen meer uitstoot, kortom die niet meer in bedrijf is. Gewoon even een briefje schrijven aan het bevoegd gezag. Raadsfracties hebben ook aangegeven dat men sluiting wil zodra daar een juridische basis voor is. Met name GroenLinks en PvdA kunnen dan meteen goedmaken dat ze in 2013 nog voor een onbeperkte asfaltproductie hebben gestemd. Ze krijgen hun berouw nu op een presenteerblaadje aangereikt.

Bea van Zijll de Jong - Lodenstein

.